

Gömöri György

Börtönből szabadulva

*A börtön kapuján kilépve,
hunyorogva a napsütésben,
elsétálni a sarokig
azon túl megállni egy zöld-
séges előtt előtt, ahol halomban
számtalan gyümölcs van kirakva
és sírva fakadni egy pompás
őszibarackon -
nem, nem a lassú börtönnapok,
az éhezés, a szürke falak
bénító unalma miatt,
hanem a váratlan örömtől, hogy milyen
varázslatos ez a való világ,
amit még a legeltökéltebb
politikus sem tud egészen tönkretenni.*

Érkezés Angliába

*Egy kimustrált, ócska katonai gépen
érkezőnk (harmincöten?) Bécsből Angliába.
Bizarr fényekkel fogad: zöldek,
meg narancsosak a lámpák, mivel
errefelé mindennapos a köd.
Hosszú autóbusz-út Londonba, ahol
csak pár napot töltünk. A forgalom
lenyűgöző. Városnézésre nincs időnk:
BBC interjúk, több nyelven, Cs. Szabó.
Oxfordban esik, de első este már
kocsnába visznek, langyos sört iszunk.
A kosztot nehéz megszokni és a szagok
oly furcsák: a fish n' chips-en ecet?*

*Az angol fiúk kedvesek, az egyik
meginvitál szállására, ahol
diadalmasan föltesz egy új lemezt:
„Ilyet még nem hallottál, öregem!”
Bizony nem: Bill Haley, rock-zene fürgeteg:
megérkeztem a vadmodern világba.*

Non omnis moriar...

*Mikor Wittgenstein Krakkóba érkezett,
Csalódott volt, mert Trakl már nem élt –
De tünékeny lírája tovább ihletett:
Dsida is ebből merített ihletet.*